

Brugge, Oostende, 04 maart 2012

Hallo,

Waarschijnlijk zitten verschillende onder jullie al een tijdje uit te kijken naar deze nieuwsbrief. Hierbij het verslag van ons recentste bezoek aan het weeshuis.

Deze keer beginnen we met een heel verhaal om en rond de bouw van de klaslokalen.

Enkele dagen voor ons vertrek, in combinatie met onze nieuwjaarswensen voor de Zusters en de kinderen vroegen we om ons enkel foto's door te mailen van de gevorderde werken aan de klaslokalen. Hun antwoord kwam voor ons te laat, we waren al vertrokken.

Nu, ter plaatse, hebben we vastgesteld dat er quasi geen wijziging is in de bouw. Aan tafel hebben we dan een serieus gesprek gehad, zelfs de plaatselijke architect is erbij geroepen. Er was een misverstand gerezen tussen Zuster Alfredina en ons. Rekening houden met de taalbarrière is zeker nu een grotere must geworden.

Hieronder zullen we wat meer informatie geven, het resultaat van een lang en intens gesprek.

- ❖ Wij hadden vorige keer vernomen dat ze geld ,een soort kaskrediet, gekregen hadden van de Congregatie. Binnenkort is er terug een overdracht van Moeder Overste. Het systeem wil dat ze maar 3 jaar Mother Superior zijn in hetzelfde klooster. Op zo'n moment moeten de boeken ook positief overgedragen worden. Wat we vorig jaar overhandigd hebben diende om een groot stuk van hun schulden tijdelijk terug te betalen. Na de overdracht is er terug een mogelijkheid om het krediet op te nemen. Per Rs. die ze zelf inbrengen (lees van ons krijgen) wordt door de Congregatie een Rs. schuld kwijtgescholden.
- ❖ Samen met de plaatselijk architect en met Paul (onze medereizende architect) hebben we rond de tafel gezeten en alles eens rustig op een rijtje kunnen zetten. Tegelijk met het terugbetalen van de schulden zijn de prijzen van het materiaal en lonen enorm gestegen (ook de benzine is sinds vorige zomer meer dan verdubbeld en staat nu Rs. 54,00 /liter = 90,00 eurocent wat heel veel is in vergelijking met een normaal inkomen). Sinds vorig jaar is de prijs van een baksteen maar liefst verdubbeld (12,00 Rs. / baksteen ipv. 06,00 Rs), het loon van een metser is van 450,00 Rs. naar 600,00 Rs./ dag gestegen = 35% duurder. Er kan maar verder gebouwd worden als ze het grootste deel van de som bijeen hebben. Bij manier van spreken kan er geen halve muur gemetst worden. Voor ons was het wel even slikken maar tegelijk zijn we blij dat we nu weten, verstaan en beseffen hoe de vork aan de steel zit en dat er klaarheid in de situatie gekomen is.
- ❖ Ook het beloofde geld van de staat, wegens de onteigening van een schoolgebouw, laat op zich wachten. Het grootste stuk van de grote nieuwe brede baan is klaar en al in gebruik tot op ongeveer 1 km van MCC. Er moet een brug over de spoorweg gebouwd worden als verlengde van de nieuwe baan maar de staat heeft geen geld meer voor deze viaduct. Bijgevolg blijven de centen voor MCC ook op zich wachten.

❖ Er is, na gezamenlijk overleg, beslist dat ze, na de overdracht volgende maand, verder werken aan de bouw met de gelden die ze vandaag van ons ontvangen hebben plus evenveel dat ze krijgen van de Congregatie.

❖ Zo hebben we in alle vertrouwen nogmaals een mooie som overhandigd en zullen we de werken van dichtbij opvolgen.

➤ **€ 5.220,00**

- Als resultaat van een heel jaar Indisch koken voor MCC
- Losse giften in de hand
- Opbrengst van de rommelmarkt

➤ **€ 2.000,00**

- Gift van Dhr Luca uit Oudenburg (via Paul Vierin)
- Gift van Dhr Boudolf (via Paul Vierin)

➤ **€ 360,00**

- Via stortingen naar de Vzw. De Vreugdezaaiers

Samen maar liefst € 7.580,00

Dus, ze zullen kunnen metsen !

Dank je wel aan iedereen die op zijn/haar manier een steentje bijgedragen heeft om dit mooie resultaat te kunnen halen.

Net zoals vorig jaar zijn we terug gestopt aan Peters' Bakery om er lekkere gebakjes voor de kinderen te kopen. We werden onmiddellijk herkend en de verpakkingendozen kwamen al ongevraagd boven. Met een ongevraagde discount van 10% en dus super gevulde dozen zijn we dan naar het weeshuis gereden. De zusters en de kinderen stonden ons al op te wachten. We hebben hen gevraagd om geen moeite te doen om voor ons een volle maaltijd klaar te maken. Maar desondanks zijn we dan weer verwend geweest met borden boordevol vers gesneden fruit. Onze lunch was meer dan gegarandeerd.

De kinderen voor wie we een pakje mee hadden waren, met uitzondering van ons sponsorkind, aanwezig. We hebben rustig met iedereen kunnen praten. De andere kinderen waren naar het 'Republic Day' feest in Don Bosco. Voor hen is het nog altijd leuker om tussen kinderen en leeftijdsgenootjes feest te kunnen vieren.

Zo nemen we na meer dan drie uur afscheid van iedereen met de belofte om verder mee te werken aan het project.